

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1373/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118345209
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118345209.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ORIFLAME SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 348 751, zast. JUDr. Ing. Ivanom Bojnom, advokátom so sídlom Levárska 462/11, 841 04 Bratislava - Karlova Ves, proti povinnému: G. B., nar. 18.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX Y., o vymoženie 197,14 eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1373/2018 zo dňa 31. októbra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1373/2018 zo dňa 31. októbra 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 6Ek/1373/2018 zo dňa 31. októbra 2018 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 3,98 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. Predmetné rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a) a ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 a § 199e Exekučného poriadku, § 10 ods. 2 a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších prepisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

2. Vyšší súdny úradník rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že súd skúmal predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane správnosti vyčíslenia v návrhu uplatnených trov exekúcie oprávneného v nadväznosti na znenie § 9 až § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e. V danej veci súd konajúci vyšším súdnym úradníkom zistil, že právny zástupca oprávneného vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, t. j. trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (vrátane trov právneho zastúpenia) vo výške 47,47 eur. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. Cena príslušenstva sa zahŕňa do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Vyšší súdny úradník v tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú judikatúru, potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013, sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Cob/44/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012). Preto vyšší súdny úradník dospel k záveru, že za tarifnú hodnotu možno považovať len istinu vo výške 197,14 eur. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 197,14 eur, trovy právneho zastúpenia za dva polovičné

úkony právnej služby spolu s režijným paušálom za každý úkon právnej služby + 20 % DPH predstavujú sumu vo výške 44,02 eur ($2 \times 9,13 \text{ eur} + 2 \times 9,21 \text{ eur} + 20 \% \text{ DPH}$) a po pripočítaní sumy súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 eur predstavuje výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní sumu vo výške 60,52 eur. Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uvedenú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov v sume spolu 64,50 eur, je tento nárok v časti sumy 3,98 eur uplatnený v rozpore so zákonom.

3. Uznesenie bolo oprávnenému prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 05.11.2018. Následne oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 07.11.2018 proti tomuto uzneseniu sťažnosť. Súd teda konštatuje, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote.

4. Oprávnený podanú sťažnosť odôvodnil tým, že s názorom Okresného súdu Banská Bystrica, uvedeným v uznesení zo dňa 31.10.2018, sa nestotožňuje. Podľa názoru oprávneného výpočet, ktorý bol použitý pri určení výšky trov právneho zastúpenia, bol správny. Oprávnený má za to, že ak súd vo svojej argumentácii tvrdí, že ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva, nesprávne stotožňuje pojem „istina pohľadávky“ s pojmom „výška peňažného plnenia“. Synonymom „peňažného plnenia“ je „peňažný nárok“, uplatnený v exekučnom konaní a presne vyčíslený a nie samotná istina pohľadávky. Oprávnený v prvom rade chce poukázať na ust. § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., konkrétne na pojem „cena práva“, s uvedením za bodkočiarkou, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor. Z takéhoto znenia ustanovenia je možné dospieť k záveru, že právna úprava za bodkočiarkou sa týka vecí ktorá je sporná, t.j. ešte nie je súdom judikovaná. Predmetom exekučného konania je však vo všeobecnosti už judikované plnenie, a v tomto konkrétnom prípade, vymoženie peňažného (nie nepeňažného) nároku špecifikovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Plnenie nároku ako také, je bez akýchkoľvek pochybností širší pojem (predmetom plnenia môže byť plnenie peňažnej povinnosti ako aj plnenie nepeňažnej povinnosti) a nemožno ho, ako pojem, obmedziť iba na plnenie nejakej časti uplatneného peňažného nároku. Peňažné plnenie sa rovnako môže skladať z viacerých čiastkových nárokov, ktoré je možné v exekučnom konaní uplatniť aj samostatnými návrhmi na vykonanie exekúcie. Takáto súdom priznaná pohľadávka a náklady spojené s jej uplatnením v podobe trov pôvodného konania sú spolu ako vymáhaný peňažný nárok predmetom exekučného konania, teda aj predmetom poskytovanej právnej služby. Z ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že vychádza z pojmu „vymáhaný nárok“. Ohľadne pojmu „vymáhaný nárok“ oprávnený uvádza, že použitím gramatického a logického výkladu ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku (novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z.), ktoré definuje, že nárok na peňažné plnenie sa rozdeľuje na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného, možno dospieť k záveru, že peňažný nárok je širším pojmom ako istina peňažného nároku, ktorý je ako celok vymáhaným nárokom v exekučnom konaní. Výkladom opaku, ak sa návrh na peňažné plnenie rozdeľuje na uvedené časti, potom sa z nich logicky aj skladá - pozostáva z nich. Možno teda uzavrieť, že ak sa pojem „istina“ v Exekučnom poriadku nachádza, potom v zmysle jednej z častí z vymáhaného peňažného nároku, resp. z vymáhanej povinnosti uloženej exekučným titulom. Z uvedeného teda vyplýva, že v exekučnom konaní je veľmi dôležité nestotožňovať pojmy vymáhaný nárok a peňažná istina. V exekučnom konaní za vymáhaný nárok treba považovať výšku peňažného plnenia, ktoré sa exekúciou vymáha a ktorého sa poskytovaná právna služba (zastupovanie v exekučnom konaní) týka. Nesprávne je podľa názoru oprávneného aj použitie analógie so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, keďže súdny poplatok je v exekučnom konaní fixný bez ohľadu na výšku peňažného nároku. Navyše výklad okresného súdu, že cena vyčísleného a presného príslušenstva sa zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty v exekučnom konaní len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, nie je opretý o žiadne ustanovenie zákona. Oprávnený chce zdôrazniť, že exekučné konanie je na rozdiel od konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, konaním so špecifickými znakmi, ktoré sa týkajú nielen vymáhaného nároku, ale aj základu na výpočet tarifnej odmeny advokáta. V konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul (tzv. základné súdne konanie), je predmetom nárok, t. j. vynútiteľné subjektívne právo uplatniteľné pred súdom ako samostatný predmet konania. V základnom súdnom konaní, samostatným predmetom konania je v zásade istina vymáhanej pohľadávky, pričom samostatným predmetom konania môže byť aj príslušenstvo pohľadávky, ak je istina pohľadávky ku ktorej sa viaže, už priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím (ako nekapitalizované príslušenstvo) alebo ak je istina už aj uhradená (ako kapitalizované príslušenstvo). V exekučnom konaní je špecifickým

znakom to, že každý súdom priznaný nárok (tzv. judikovaný nárok), ktorý vyplýva oprávnenému z vykonateľného exekučného titulu, je možné v tomto type konania uplatniť samostatným návrhom na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutia krajských súdov, na ktoré súd odkazuje vo svojom odôvodnení, nie je možné použiť. Takisto nie je možné v tomto prípade použiť ani Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej Republiky sp. zn. 2 MCdo 13/2014 zo dňa 29.10.2015. Rovnako dôležitý fakt, ktorý taktiež z uvedeného vyplýva je, že vzhľadom na dispozičné právo oprávneného určiť si v akom rozsahu si nárok na peňažné plnenie (tzv. vymáhaný nárok) v exekučnom konaní uplatní (pričom toto plnenie bolo v prípade oprávneného špecifikované v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku), je aj základ na výpočet tarifnej odmeny právneho zastúpenia nevyhnutné počítať z takto zloženého vymáhaného nároku. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 22CoE/62/2013-22 zo dňa 25.06.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoE/28/2016 zo dňa 03.06.2016, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4Er/520/2015-32 zo dňa 18.12. 2015, uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 65Ek/597/2018 zo dňa 23.07.2018 a sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017, uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem, sp. zn. 10Co 470/2002 zo dňa 13.08.2002, ďalej na stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory. Oprávnený tiež poukázal, že v iných obdobných konaniach, vedených na Okresnom súde Banská Bystrica mu boli trovy právneho zastúpenia v takto počítanej výške akceptované (napr. 2Ek/1372/2018, 28Ek/1274/2018, 50Ek/1273/2018, 52Ek/1229/2018, 54Ek/1231/2018, 56Ek/1418/2018, 58Ek/1274/2018, 62Ek/1419/2018, 66Ek/1419/2018, 67/1419/2018, a ďalšie). Oprávnený je toho názoru, že v exekučnom konaní je vymáhaný nárok plnenie, ktoré je priznané v exekučnom titule, a ktorého vymoženía sa domáha oprávnený z dôvodu, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu bolo uložené exekučným titulom, t. j. vymáhaný nárok v celom rozsahu plnení označených a rozdelených v súlade s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, pričom úroky z omeškania sa zahrnú len vo výške ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. V zmysle vyššie uvedených argumentov a tiež v súlade s § 9, ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je teda správne počítať trovy právneho zastúpenia spôsobom, akým ich oprávnený vyčíslil v návrhu. Základ pre výpočet tarifnej odmeny právneho zástupcu je nutné vypočítať ako súčet uplatnených nárokov - kumulatívne peňažné plnenie, ktoré je vymáhané, t. j. súčet istiny, úrokov z omeškania ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie a trov súdneho konania, pričom oprávnený pre zjednodušenie výpočtu časť nároku - úroky z omeškania - do výpočtu nezahrnul. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený žiada súd, aby uznesenie zo dňa 31.10.2018 ohľadne zamietnutia v časti trov exekúcie zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý ju nesprávne právne posúdil, na opätovné konanie.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

14. V zmysle § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z .z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

16. Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura.

17. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

18. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

19. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť oprávneného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

21. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek presne opačnému názoru oprávneného súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

22. Nárok oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia vzniká za podmienok uvedených v § 199d ods. 1 v spojení s § 199e Exekučného poriadku. Predmetné ustanovenia určujú limity náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní. Ustanovenie § 199e Exekučného poriadku zároveň určuje, že náhrada trov právneho zastúpenia patrí vo výške tarifnej odmeny. Tarifnú odmenu upravuje Vyhláška č. 655/2004 Z. z. v ustanoveniach § 9 až § 14, pričom v § 10 ods. 2 je striktné uvedené, že za tarifnú hodnotu sa považuje (ak nie je ustanovené inak) výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby s tým, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky. S poukazom na uvedené sa súd stotožňuje s názorom vyššieho súdneho úradníka, že ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva pohľadávky, ktoré s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvoria úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v citovanom ustanovení § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

23. S názorom oprávneného, že zo znenia ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za bodkočiarkou („za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor“) je možné dospieť k záveru, že právna úprava za bodkočiarkou sa týka veci ktorá je sporná, t.j. ešte nie je súdom judikovaná, sa súd nestotožňuje, nakoľko ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. upravuje výšku tarifnej hodnoty všeobecne, a nielen pre sporové konania (nejudikované veci). Uvedené napokon vyplýva nielen zo samotného znenia § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. („Ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby...“), ale aj z ďalších odsekov predmetného ustanovenia (§ 10 ods. 3 až 8), ktoré nadväzujú, s presňujú a dopĺňajú ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

24. Vo vzťahu k argumentu oprávneného, že z ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že vychádza z pojmu „vymáhaný nárok“, pričom použitím gramatického a logického výkladu ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ktoré definuje, že nárok na peňažné plnenie sa rozdeľuje na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného, možno dospieť k záveru, že peňažný nárok je širším pojmom ako istina peňažného nároku, ktorý je ako celok vymáhaným nárokom v exekučnom konaní, súd uvádza, že ustanovenie § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku zákonodarca použil len v súvislosti s obligatónnymi náležitosťami návrhu na vykonanie exekúcie v prípade, ak sa vymáha peňažné plnenie. Uvedené ustanovenie však nemožno aplikovať na výpočet trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní, keď priamo ustanovenie § 199e Exekučného poriadku pri náhrade odmeny za právne zastúpenie odkazuje na ustanovenia o tarifnej hodnote, ktorými sa rozumejú ustanovenia § 9 až § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

25. Oprávnený v podanej sťažnosti namieta, že výklad okresného súdu, že cena vyčísleného a presného príslušenstva sa zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty v exekučnom konaní len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, nie je opretý o žiadne ustanovenie zákona. S uvedeným tvrdením oprávneného sa súd rovnako nemôže stotožniť, nakoľko súd konajúci vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení citoval ustanovenia právnych predpisov, z ktorých vychádzal, pričom zároveň jasne a výstižne vysvetlil, ako vec právne posúdil. Práve naopak, oprávnený v podanej sťažnosti neuviedol žiadne ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by vyplývalo, že za tarifnú hodnotu, z ktorej sa počítava tarifná odmena advokáta, sa v exekučnom konaní na rozdiel od základného konania považuje pohľadávka aj spolu s jej príslušenstvom. Na margo tvrdenia oprávneného, že exekučné konanie je konaním so špecifickými znakmi, ktoré sa týkajú nielen vymáhaného nároku, ale aj základu na výpočet tarifnej odmeny advokáta, pretože v základnom súdnom konaní je samostatným predmetom konania v zásade istina vymáhanej pohľadávky, príslušenstvo pohľadávky môže byť samostatným predmetom konania, ak je istina pohľadávky ku ktorej sa viaže, už priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím (ako nekapitalizované príslušenstvo) alebo ak je istina už aj uhradená (ako kapitalizované príslušenstvo), pričom v exekučnom konaní každý súdom priznaný nárok (tzv. judikovaný nárok) je možné uplatniť samostatným návrhom na vykonanie exekúcie, súd konštatuje, že príslušenstvo pohľadávky nemení svoj charakter či je uplatnené v základnom alebo v exekučnom konaní, pretože bez ohľadu na to, či je v stave judikovanom, dohodnutom alebo splatnom, stále v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zostáva len príslušenstvom. Preto ak za tarifnú hodnotu, z ktorej sa počítava tarifná odmena advokáta, sa v základnom konaní považuje len hodnota

pohľadávky bez príslušenstva, nemožno príslušenstvo do tarifnej hodnoty zahŕňať ani v exekučnom konaní, ak nie je uplatnené samostatne.

26. Za ustálenú rozhodovaciu prax nemožno považovať uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoE/62/2013-22 zo dňa 25.06.2013 a sp. zn. 25CoE/28/2016 zo dňa 03.06.2016, na ktoré poukázal oprávnený na podporu svojej argumentácie, keď napr. Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 8CoE/13/2015 zo dňa 28.01.2016 dospel k presne opačnému názoru, keď vyslovil, že „Dôvodným je oprávneným namietané nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k určeniu základu pre výpočet trov právneho zastúpenia. Preto, ak do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby boli okrem istiny 1 040,76 eur vzaté i kapitalizované úroky z omeškania vo výške 592,88 eur, trovy konania v sume 211,92 eur a trovy oprávneného v exekučnom konaní v sume 154,50 eur, nepostupoval súd prvého stupňa správne. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na výstižné odôvodnenia súdov cit.: „Odvolací súd poukazuje na doslovné znenie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného planenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Vzhľadom na to, že v cit. ustanovení nie je ustanovené, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky s príslušenstvom, nemožno zahrnúť príslušenstvo pohľadávky do jej hodnoty pre účely stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny. Záver o tom, že príslušenstvo pohľadávky možno zahrnúť do hodnoty pohľadávky, nevyplýva ani z logického a jazykového výkladu tohto ustanovenia.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach vo veci 3Co 78/2013).“ K poukazu oprávneného na uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem, sp. zn. 10Co 470/2002 zo dňa 13.08.2002 či na stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory pre advokátsku tarifu zo dňa 21.10.2010 súd uvádza, že rozhodnutie iného štátu ani stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory nevytvára ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky a preto nie je dôvod osobitne sa k nim vyjadrovať.

27. Rovnako za ustálenú rozhodovaciu prax nemožno považovať ani názor prezentovaný v uzneseniach Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017, či sp. zn. 65Ek/597/2018 zo dňa 23.07.2018, vydaných síce už za účinnosti zákona č. 2/2017 Z.z., ktorým sa podstatne novelizoval Exekučný poriadok, či postup v iných obdobných konaniach, vedených na Okresnom súde Banská Bystrica (2Ek/1372/2018, 28Ek/1274/2018, 50Ek/1273/2018, 52Ek/1229/2018, 54Ek/1231/2018, 56Ek/1418/2018, 58Ek/1274/2018, 62Ek/1419/2018, 66Ek/1419/2018, 67/1419/2018), nakoľko v tejto súvislosti súd poukazuje, že v iných uzneseniach Okresného súdu Banská Bystrica, rovnako vydaných už za účinnosti predmetnej novely Exekučného poriadku, napr. sp. zn. 21Ek/69/2017 zo dňa 25. júla 2018, sp. zn. 31 Ek/959/2018 zo dňa 24. augusta 2018, sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. augusta 2018, sp. zn. 54Ek/261/2018 zo dňa 9. júla 2018, sp. zn. 43Ek/11/2017 zo dňa 31. októbra 2017, sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 30. októbra 2017, sp. zn. 48Ek/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, sp. zn. 27Ek/71/2017 zo dňa 29. septembra 2017, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 59Ek/88/2017 zo dňa 24. novembra 2017, atď., súd konajúci sudcami dospel k rovnakým právnym názorom, ako boli vyjadrené v napadnutom uznesení, resp. v odôvodnení tohto rozhodnutia.

28. Súd tiež konštatuje, že napriek tomu, že otázka výpočtu odmeny v exekučnom konaní nebola ako taká samostatne posudzovaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky, z hľadiska priznávania trov dovolacieho konania je možné zistiť, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za základ pre výpočet tarifnej odmeny advokáta. Z jeho rozhodnutí napr. sp. zn. 8ECdo 238/2014, sp. zn. 3Oboer 134/2015 je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri priznávani náhrady trov exekúcie, spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní, vzal za základ pre výpočet trov právneho zastúpenia iba istinu vymáhaného nároku.

29. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

30. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov je súd toho názoru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 3,98 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol a preto z tohto dôvodu súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.